

danske regler, der bestemmer, hvilke oplysninger Danmark kan og vil lægge ind i systemet. Og ud over at det er os, der bestemmer, hvad det er for oplysninger, der skal ind, så har vi også en kontrolinstans, som holder øje med, at det nu også sker fyldest.

Vi har også mærket os, at Europolsarbejdet ikke har noget at gøre med de fire forbehold, som Danmark har taget. Vi har i Fremskridtspartiet lagt meget vægt på, at de fire forbehold skal fastholdes, og at vi ikke ønsker at rokke ved dem, men Europol er som sagt uden for de fire forbehold og har ikke noget med dem at gøre, i og med at der er tale om et mellemstatsligt samarbejde mellem landene.

Man kan så sige, at noget af det, der har været nævnt fra talerstolen i dag, er, at forskellige EU-tilskudsordninger har nødvendiggjort, at man laver det her samarbejde for at få svindelen bragt til ophør. Og den nemmeste løsning for at bringe den til ophør ville naturligvis være, hvis man helt ophævede de forskellige tilskudsordninger, så var man dog ud over det problem.

Men det er jo ikke kun det, Europol skal tage sig af. Det er også en række andre grænseoverskridende, grove kriminelle handlinger. Der har været tale om narkotikahandel, der har været tale om terroristvirksomhed, osv. osv.

Når man ser på konventionen, så kan der naturligvis være en række små forbehold, som vi også i Fremskridtspartiet godt kunne tænke os at tage, men konventionen ligger nu engang i den form, den ligger i. Den er til debat her i dag, og vi kan tilslutte os den, eller vi kan lade være.

Samlet set har vi i Fremskridtspartiet vurderet, at Europol vil være en gevinst for Danmark. Det vil være en gevinst, at vi kommer med i samarbejdet, og at vi på den måde også er med til at bekæmpe den grænseoverskridende kriminalitet. Så trods de små forbehold, vi har taget i Fremskridtspartiet, så støtter vi lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse så er der her tale om et projekt, som er en del af den ret storstilede og frygtindgydende plan, som den tyske kansler, Helmut Kohl, barslede med for nogle år siden, hvor han jo ikke lagde skjul på, hvad målet er; nemlig at skabe et unionspoliti, et forbundspoliti med forbillede i det amerikanske FBI.

Man må jo sige, at kansler Kohl har lagt utrolig meget vægt på det her og også har presset flere topmøder til gennembrud på spørgsmålet,

og at han jo efter min opfattelse desværre er nået ganske langt.

Det, vi diskuterer her i dag, er jo et midlertidigt arrangement, som vil blive inkorporeret i det, der bliver vedtaget på EU's regeringskonference, som formentlig samtidig vil indebære inkorporering af det meste af Schengenaftalen i EU, for en dels vedkommende måske endda direkte i søjle 1. Så de ting, vi diskuterer i dag, kan altså ikke ses som en isoleret konvention.

Det ligger f.eks. også klart, at man allerede i rigspolitiembedet overvejer, hvordan man kan gribe det an. Både Schengen og Europol skal oprette store registersystemer, og der vil naturligvis blive en samordning af disse ting, alt sammen pegende frem mod det store unionsregistersystem, som vil være den logiske konklusion.

Man kan f.eks. nævne, at det hidtil hemmeligholdte SIRENE-projekt i Schengen indeholder nogle registre, der vil have en række af de samme funktioner som de analysedatabaser, der skal oprettes i Europol, og hvor de nærmere regler ligesom for Schengens vedkommende også i dag er ukendte for befolkningen.

Vi må antage, at hvis dette her fortsætter, befinder vi os i et forstadium til et unionspoliti, der ud over disse store registersystemer, som bygges op og samkøres, og som virkelig vil være et skridt hen imod et overvågningssamfund, også – og det vender vi tilbage til under det næste forslag – vil få en operativ kapacitet, altså blive et egentligt handlende unionspoliti.

Med hensyn til grundlovsproblemet har man i bemærkningerne forsøgt at forklare, hvordan det her skulle kunne gennemføres ved en beslutning efter grundlovens § 19. Jeg synes ikke, det er lykkedes, og jeg vil tage spørgsmålet op under udvalgsbehandlingen, for alt tyder på, at der her er tale om en suverænitetsafgivelse, der kræver en behandling efter grundlovens § 20, al den stund man giver EF-Domstolen beføjelser ikke alene til at afgøre tvistigheder, men også til at afgøre præjudicielle spørgsmål vedrørende konventionens forståelse.

Det vil sige, at EF-Domstolen faktisk bliver sidste instans-fortolker af denne konvention, og at magten går fra det nationale parlament og til EU-systemet i form af EF-Domstolen. Det kan efter min opfattelse ikke lovligt og grundlovsmedholdeligt gennemføres efter § 19 i den danske grundlov, men kræver en behandling efter § 20. Det vil vi naturligvis insistere på hele vejen igennem og også gøre Folketingets formand